

РЕШЕНИЕ

№ 7202

гр. София, 20.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 28.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **301** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на ТД [фирма], [населено място], представлявано от К. Т. Н., срещу уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2008 г. изх. № 01-2600/4466 от 09.05.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция в частта, с която се намалява финансовото подпомагане по подаденото заявление в размер на 13 372.66 лева по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/ и в размер на 9 721.67 лева по Схема за национални доплащания на площ /СНДП/.

В жалбата са развити доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с приложимите материално-правни норми. Твърди се, че в административния акт като мотиви за намаляване на финансовото подпомагане са посочени разпоредбите на чл. 43, ал. 3, т. 4 и чл. 47, ал. 2, т. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, които мотиви са необосновани, недоказани и противоречат на материалния закон и целта на закона. Възражава се също, че не са били изпълнени задължителните указания, дадени на административния орган в решение № 1467/29.03.2011 г. на АССГ, Второ отделение, 26 състав, постановено по адм. дело № 5941/2009 г., както и не са взети предвид фактите и обстоятелствата, събрани в производството по адм. дело № 5941/2009 г. Жалбоподателят твърди още, че оспореното уведомително писмо преповтаря по същество и правни последствия обявеното за нищожно уведомително писмо изх. № 01-2600/6814 от 21.07.2009 г. на Държавен фонд „Земеделие”.

Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени уведомителното писмо в оспорената му част, както и да присъди законни лихви върху намаленото финансово подпомагане за периода 21.09.2009 г. – 07.07.2011 г. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – редовно призван, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. В писмена молба по делото, чрез процесуалния си представител, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 09.04.2008 г. жалбоподателят /с уникален регистрационен номер /У./ 182070/ е подал Общо заявление за плащане на площ за 2008 г. за подпомагане по СЕПП и по НДП, с приложения към него таблици на използваните парцели /данни за идентификация/ с посочени култури – слънчоглед, овес, мека пшеница и царевица за зърно.

Във връзка с така подаденото заявление и въз основа на заповед № 46254/14.08.2008 г. на Държавен фонд „Земеделие” - П., на заявените от жалбоподателя БЗС-та е извършена проверка на място, като видно от приложения по делото контролен лист за проверка на място /11.09.2008 г. – 12.09.2008 г./ на поверката е присъствало лице, посочено от кандидата, което обаче не е подписало контролния лист, тъй като не е било упълномощено. Съгласно приложена по делото докладна записка от 12.09.2008 г. при извършената проверка на място е установено, че стърнищата от пшеница и овес на парцели с № 1633355 и № 1633351 са опожарени. С декларация от 12.09.2008 г. К. Н., представляващ жалбоподателя, е заявил, че не е опожарявал масивите „О.”, „К.” и „Л.”, както и че е извършил всички необходими действия и мероприятия целящи пожарна безопасност на използваната техника и обработваните масиви. С уведомително писмо от 15.10.2009 г. жалбоподателят е уведомен, че при извършена проверка на място по подаденото от него заявление са констатирани несъответствия, подробно описани в приложен контролен лист, по които могат да се направят бележки и възражения в 10-дневен срок от получаване на писмото. По делото липсват доказателства за редовно връчване на цитираното уведомително писмо на жалбоподателя.

С уведомително писмо за извършено плащане изх. № 01-2600/6814 от 21.07.2009 г., издадено от Ив. А. - ОРА, жалбоподателят е уведомен, че по подадено от него Общо заявление за плащания за площ - кампания 2008 г., за получаване е одобрена обща сума в размер на 51 998.7 лева, както и че общият размер на санкциите и редуциите към заявлението е в размер на 23 094.33 лева. Така постановеното уведомително писмо е оспорено по съдебен ред и с влязло в сила на 27.04.2011 г. решение № 1467/29.03.2011 г. на АССГ, Второ отделение, 26-ти състав, е прогласено за нищожно, като издадено от некомпетентен орган и е изпратена административната преписка за произнасяне по същество на компетентния административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие”.

С уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2008 г. изх. № 01-2600/4466 от 09.05.2011 г. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие” по СЕПП е намалил финансовото подпомагане по подаденото заявление на жалбоподателя в размер на 13 372.66 лева на основание чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП и установена при извършена проверка на място недопустима площ в размер на 34.86 ха, а по НДП е намалил финансовото подпомагане в размер на 9 721.67 лева на основание чл. 47, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП и установена при извършена проверка на място недопустима площ в размер на 34.86 ха. Съгласно таблицата, определяща размера на финансовото подпомагане, по СЕПП е оторизирана сумата 30 109.6 ха, а по СНДП оторизираната сума е 21 889.1 лева.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета основна и допълнителна съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице процесните парцели са били обект на проверка на място по чл. 37 от ЗПЗП, извършена на 11.09.2008 г. и 12.09.2008 г., за която кандидатът е информиран и на нея е присъствало лице, посочено от него. Вещото лице е посочило, че при проверката е констатирано, че парцелите се обработват, измерванията са направени по култури с G. приемници и има наличие на опожарени парцели, както и не са установени двойно заявени площи. Съгласно заключението през кампания 2008 г. не е създаван т. нар. „допустим слой”, а допустимостта на площите се е определяла от начина на трайно ползване, като общата допустима площ по подаденото от жалбоподателя заявление е 305.19 ха, а недопустимата площ е в размер на 34.86 ха, като процентът на наддеклариране е в размер на 11.42 %. В приложена към експертизата таблица вещото лице е посочило декларираните от жалбоподателя парцели за кампания 2008 г. и конкретните причини, поради които ответникът е изключил като недопустими площи от тях. Разпитано в съдебно заседание вещото лице е заявило, че за годината, за която се иска да бъде изготвена експертизата, няма цифрова ортофотокарта и няма база на какво да се извърши проверка, като цифровата ортофотокарта е от 2006 г., поради което резултатите от теренната проверка не могат да бъдат съпоставени с ортофотокарта.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна - адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт. Доколкото жалбата е подадена в срок настоящата съдебна инстанция не следва да обсъжда, тъй като с определение № 7525/29.05.2012 г., постановено по адм. дело № 6793/2012 г., ВАС се е произнесъл и е приел жалбата за подадена в срок. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие”, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл. 20а от ЗПЗП, съгласно който изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС /чл. 11а от ЗПЗП/, като съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на

условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Настоящият решаващ състав намира обаче, че оспореният административен акт е издаден при неспазване на установената от закона форма – липса на мотиви, както и при неправилно приложение на материалноправните разпоредби.

Видно от оспореното уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по СЕПП административният орган е посочил, като правно основание - чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП, както и извършени проверки на място. Съгласно чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП не се подпомагат земеделски площи, които не се стопанисват. Видно обаче от оспореното уведомително писмо не са индивидуализирани площите отказани за подпомагане по т. 4 на чл. 43, ал. 3 от ЗПЗП, а само е посочен общ размер на установената при проверката на място недопустима площ - 34.86 ха. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано, а съдът не може да установи дали действително са налице основанията за отказ по посочената точка, тъй като от представената административна преписка – уведомителното писмо и от таблицата към него, не може да се установи за кои площи кое точно обстоятелство следва да се изследва. В конкретния случай, поради липсата на посочените мотиви, съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. В оспорения акт в посочената част по отношение на отказаните за подпомагане площи по СЕПП не са изложени фактически обстоятелства за издаването му, а именно не е посочено по отношение на кои точно площи е приложима разпоредбата на чл. 43 ал. 3, т. 4, както и защо, на базата на какви факти, се приема, че блоковете не са стопанисвани. По отношение на приетата по делото съдебно-техническа експертиза следва да се има предвид, че съдът не я кредитира, тъй като от същата не става ясно как и защо посочените в таблицата към експертизата БЗС-та са приети за недопустими, както и правилно ли са определени за такива от административния орган, като вещото лице изцяло преразказва находящата се в кориците на делото административна преписка, без обаче да дава конкретно експертно заключение. Съдът не следва да кредитира също така приетата по делото експертиза и с оглед на това, че е недопустимо едва в съдебното производство да бъдат установявани фактическите обстоятелства за издаване на оспореното уведомително писмо, тъй като това би представлявало съществено нарушение на административно-производствените правила и би нарушило правото на защита на жалбоподателя. В тази връзка настоящият състав намира, че не следва да обсъжда установяванията, направени в приетата по делото съдебно-техническа експертиза, тъй като с нея се внасят, доколкото въобще се внасят някакви, фактическите основания за издаване на оспореното писмо, каквито обаче в него не се съдържат. Това, отново следва да се отбележи, е съществено нарушение на административно-производствените правила, което нарушава правото на защита на жалбоподателя, тъй като същият е бил лишен от пълноценно участие във фазата на административното производство.

Гореизложеното се отнася и за постановения отказ по СНДП. Това е така, тъй като видно от оспореното уведомително писмо по отношение на БЗС-та, заявени от жалбоподателя за финансиране по СНДП, като основание за отказ е посочена разпоредбата на чл. 47, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП. От уведомителното писмо и от таблицата към него обаче отново не може да се установи по отношение на кои точно имоти и

защо административният орган е приел за приложим чл. 47, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП, съгласно който се намалява размера или отказва плащане по схеми за национални доплащания, когато кандидатът е заявил повече площи от установените при проверката по ал. 1. Нито от приетите по делото писмени доказателства, нито от съдебно-техническата експертиза, се установява на базата на какво е прието, че заявените площи от жалбоподателя се явяват недопустими по СНДП поради наличието именно на предпоставката по чл. 47, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП.

Неоснователно се явява направеното от жалбоподателя възражение, че при постановяване на уведомителното писмо не са били изпълнени задължителните указания, дадени на административния орган в решение № 1467/29.03.2011 г. на АССГ, Второ отделение, 26 състав, постановено по адм. дело № 5941/2009 г. В тази връзка следва да се има предвид, че с цитираното съдебно решение уведомително писмо за извършено плащане изх. № 01-2600/6814 от 21.07.2009 г., издадено от Ив. А. - ОРА, е прогласено за нищожно, като издадено от некомпетентен орган и съдът в производството по адм. дело № 5941/2009 г. не се е произнасял по съществуването на спора, поради и което не е дал каквито и да било указания в тази връзка на компетентния административен орган, с които той да е следвало да се съобрази при новото си произнасяне.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че уведомителното писмо в оспорената му част е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон, както и поради немотивираност, с оглед на което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в това решение. Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателя, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер на 350 лева, представляваща внесена държавна такса в размер на 50 лева, внесен депозит за вещо лице в размер на 150 лева и изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 150 лева. Съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника в писмена молба възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя, тъй като сумата в размер на 150 лева не е прекомерна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2008 г. изх. № 01-2600/4466 от 09.05.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, Разплащателна агенция в частта, с която се намалява финансовото подпомагане по подаденото заявление в размер на 13 372.66 лева по Схема за единно плащане на площ и в размер на 9 721.67 лева по Схема за национални доплащания на площ.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне, съобразно дадените от съда указания в мотивите на настоящото решение в срок от 1 /един/ месец от влизането му в сила.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ да заплати на ТД [фирма], [населено място], с ЕИК:[ЕИК], представлявано от К. Т. Н., сумата в размер на 350 /триста и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: